

PRZYZYWANIE (2) *sb n*

G sg przyzywanią (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. przyzywać.

Wzywanie, odwoływanie się do Boga; accersitus, accitus, advocatio Cn (2) :

*przyzywanie czyje [= kto przyzywa] (1): Wdzień przyzywania mego [In die qua invocavi te] ozwałś mi się/ pośiliłeś mię ná dufzy moiey mocą. *BudBib Ps 138/3.**

*przyzywanie czyje [= kogo się wzywa] (1): Przybliżyłeś się wdzień przyzywania twego/ rzekłeś nieboy się. *BudBib Thren 3/57.**

Cf **PRZYZYWAĆ**

LWil